

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. Lvtherus in Pathmo sua, ut ipse vocat, latet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

do, toto orbe celebrem (a) catechumenum inter alia opera sua preclara acatholicis catechismis opportunity prodiuit prodiuite Deo Opt. Max. ut cum ad exequendum Cætans edictum non satis animi esset futurum primoribus Germania, parvus lapis iste de monte avulsus in Itaciam Babylonicam (Lutheri scilicet opus) incurriendo pedes eiusdem commoleret, & reliquum corpus disponeret ad ruinam.

LVTHERVS EXCOMMVNICATVS
incepto pergit. Biblia in Teutonicam linguam vertere presumit, multis additis, re-
cisis, depravatis, cum diabolo con-
sortium habet, ut ipse testatur.

CAPUT XV.

ARGUMENTVM.

- I. Lutherus in Pathmo sua, ut ipse vocat, latet.
- II. Nouam cedere Religionem instituit.
- III. Diaboli cum Lutherò Colloquium.
- IV. Lutherus Pathmo sua egressus, Carolstadium iritat.
- V. Quomodo Lutherus Academias abdere; & bonarum litterarum studia extinguere conatus sit.
- VI. Lutherus Biblias transferendis atq; interpretandis operam dat.

Lutherus Alsterensi solitudine noue fere menses per Nobiles Prelopium & Steinbergium Iussu Electoris reclusus, ac delicatissime habitus, per ephebum conscientem cibos ei apportantem, nihilominus includise tremens tredensque, scriptis, quum alter non posset, tam Germanica quam Latina lingua editis, vlcisci se omniaque miscere constituit: quæ à discipulis ipsius tamquam diuina excepta oracula, incredibili studio, fauore & celeritate per omnes regiones mox spargebantur. Et Chalcographos quidem ut strenuam ijs impræmis præstante operam, facile lucri impulit cupiditas; legendi vero cupiditatem interdictum tanto magis accedit. Necminus ille interim suis partibus addictos litteris suis excitabat, inter alia scribens: *Quare vestrum aliquis ad reliqua non respondeat: vel Ionus, vel Andreas Carolstadius? Equisd cestat Amsdorfius?* An non vobis omnibus pariter Euangelij gloria vindicanda est. Caput ergo conserui serpentis; corpus cur non queat calcare? Sed nihil prius ipsum habuit quam vbi Parisiensium Theologorum sententia se suoisque libtos condemnatos vidit: co-

que quam ille Facultatem antea primam totius Orbis, & scientiarum Matrem appellauerat, tum inauditis conuictis onerauit. Academia, inquit, Parisiensis in parte supraemna qua Facultas Theologica nuncupatur, est à vertice usque ad plantam mera & ut nix alba lepra vera nouissima Antichristianaque & capitalis heresos: Mater omnium errorum in Christianitate, maxima mereatrix spiritualia quam sol umquam vidit, & vera postica Inferni Prophetatum est, temporibus Antichristi omnes heres, que umquam fuerunt, in unam Camerinam confluxuras mundumque perdituras. Ideo inquit, ostendere intendo de Parisiis, Papa veri Antichristi maximo fornicationis cubiculo; atque probare eos esse peiores Montanis, Ebionitis, & omnibus qui umquam fuerunt hereticis. Hæc illetum contra Vniuersitatem Parisiensem, quam non multo ante omnibus scholis prætulerat, cuique censuram ac iudicium de se detulerat, plenis buccis ad populum Germanicæ, deinde etiam scriptis vndique effundebat. neque solum ipse scurrilibus iocis, mordacibus saunis, risuq; Sardonio in eam Vniuersitatem incurrit: sed etiam hyperaspites eius factus est petulcus Melachthon iuuenis vix 14 annos natus, impudenter ausus garrire aduersus Doctores tantæ doctrinæ & ætatis (b) Scripsit in eodem delicato latibulo Lutherus Enarrationem in aliquot psalmos; & canicum D. Virginis. Tractatum de Confessione Franciso à Sickingen patrono suo singulari. Iuny dedicatum. Item librum contra Catharinum de Antichristo Postillan in Epistolas & Euangelia Dominicarum. Responsionem ad Bartholomei Latomi librum. Bullam Cœne Domini quam Vespertinam ingluiem appellat Germaniam in linguam scurrili translatione transcripsit. (c) interea Caroli V. Imp. Fidei professio Romæ 10. Maij ex autographo lecta & eiusdem zelus fuit in Consistorio Pontificio præclarè laudatus. Accidit tunc si quid aliud unquam rebus Lutheri opportunum, Ecclesiæ vero Catholicæ triste, quod Robertus Marcanus, frater Leod. Episcopi, fietus Francisci Galliarum Regis, ope, hinc, & ex alia parte idem Franciscus Carolo V. bellum in Naupriæ Regno commouit (d) quo executio Decreti Cætarei aduersus Lutherum editi suspensa fuit;

a eum Catechismum & Ferdinandus I. & Philippus II. Hisp. Rex & Clemens VIII. sancierunt Editiu & decretis suis. b Cochlaeus in Act. Vlenberg cap. 7. ad finem, c Vlenberg. cap. 8. vita Luth. n. 1. d Bzouis in anal. An. 1521 num. 27.

fuit, & penitus infirmata apud homines, apud Deum autem, contra quem non est consilium, aliud Ecclesiæ suæ remedium est destinatum, nempe ut per id ipsum bellum, quo cacoëdemon ad suummet & Lutheri propositum abutebatur, exitium corundem causaretur, dum 21. Iunij C eodem planè tempore, quo Lutherus dæmoni in abroganda Missæ Sacrificio consensit Ignatius Loiola Eques Hispanus, in arce Pampilonensi Nauarræ regni Gallorum istib[us] Iæsus, per morbum & curam excitatus à Deo Spiritu taotum ex deteriore genere hominum, nempe è militaris licentia forma, profecit in sanctitatem Ecclesiæ Dei seruituram, quantum Lutherus ex optimo genere hominum, nempe Religiosorum ordine, in peius Spiritu Sathanæ communicando degenerauit^(a). Ita ut ex eo die oppositis plane gradibus ille profecerit, hic defecisse ex Actis collatis notetur, nempe iste lectio ad SS. imitationem & cultum affici, hic abire longius & abrogare: iste durum calamque genus vitæ amplecti, ille illud excutere &c.

II. Vnde facile intelligit cordatus lector, quam arroganti exemplo oimiumq[ue] superba imitatio in blasphemia. Lutherus solitudinem suam & delicatam & impiam in Thuringia vocauerit. Pathmos suam, velut alter Euangelista Ioannes in insulam olim à Cesare Domitiano relegatus, vbi etiam quemadmodum D. Ioannes suam Apocalipsin, plurimos liberos conscriperit: itemq[ue] Eremitum & locum exili sui, ubi Deus se ip[s]i reuelariit, & secreta sua manefestari. Qualis vero hic Deus aut Angelus fuerit, postea apparebit. Hic Lutherus nouæ religionis veteris ruinis exadficandæ consilium cum suo Angelo inijt, eo artificio, vt ianuæ ac fenestræ omnes voluptatibus ac carnis desiderijs apertæ, pudori vero & bonis operibus clausæ essent, gnarus scilicet nulla re facilius homines allici ac tenacius irretiri posse. Neque tamen statim scopum sibi propositum attingere potuit, ob summam consiliorum & opiniorum, quibus cerebrum ipsi aestuabat, inconstantiam. Dum vero omnes se vindicandi & quod proposuerat efficiendi rationes circumspicit. Idem Spiritus quasi libere iam emissus, immortales passim furiose inuasit sibi opportunos. nam eodem mense Iunio ingens seditio exarsit Erfurti in Thuringia aduersus Ecclesiasticos Ordines, Flabello Lutheri excitata^(b) & Solymannus Imp. Turca-

rum Belgradum initio Iulij cœpit oppugnare, quod 29. Aug. Christianis ademit, (c) VViterbergæ Fratres Augustiniæ, Lutheri Collegæ Missam, abrogare cœperunt mense Octobri^(d) aliaque tristia fieri per eos quod Lutheru[m] communicaabant postquam Dæmoni disputando victus (in Iunio) se ipso teste triumphum concessit^(e). Colloquium hoc suum cum dæmoni tunc quidem subtricit, aliqua retentus verecundia Lutherus postea tamen successu audacior factus, palam Mandato professus prolixie in libro De Misericordia angulari describit, vbi inter alia Missam, puram esse idolatriam, ipsius diaboli testimonio probat. Solet malignus hic spiritus, decipere aliquem volens, in angelum lucis se transformare: neque tamen ita se abscondere potest quia aliqua parte aut nota se ostendat. Ut S. Martinum deciperet, in Iesu Christi fortina apparuit, sed ex superbia agnitus ab eodem & confusus fuit, relicto magno post se fætore^(f). Ut S. Antonium in easlam pertraheret, mulieris speciem assumpit; sed vir sanctus è carnis quam patiebatur tentatione facile quis esset intellexit. (g) Qualitatem, monstrans & terribili, ut Beringatio, an alia forma ipsi diabolus apparuerit, a Lutheru[m], quod memini, proditum non est: neque integrum ille historiam nobis recensere voluit. Discipulorum ipsius quidam aiunt, Monachi specie & habitu ad ipsum venire solitum, sed ex vngibus ab eo agnitus fuisse. Nam plerisq[ue] persuasum est, diabolus numquam maris aut feminæ speciem ita induere posse quin defectum aliquen monstrosum ostendat, cornua interdum, caudam, aut vngues, aut tale aliquid hoc tamet ut cunque sit, Lutherus certe sapienter se exacte eum nouisse^(h) quam confessionem eur mendacij suspectam habere oporteat non video. Quoniam vero huc delapsa est oratio, intermittere non possum quin pulchri illius & magnifici Colloquij verba quedam recenseam, ut tanto facilius Lector intelligat, quibus axis noui huius

Euan-

a Vita Ignatij per diversos scripta, & Tomus I. Hist. Societ. Iesu. b Vlenberg. Vita Luth. cap. 6. num. 2. c Bzouius Anno 1521. num. 30. d Vlenberg. Vit. Luth. cap. 8. num. 3. e Vlenbergius. cap. 8. num. 2.

f Vita S. Martini per Sulp. Seuerum. g Vita S. Antonij per S. Athanasium. h Lutherus in Concione de Turb. sedandis.